

ГЛАВА II.

1 АЗЪ прочее пытамъ: да ли є ѿфжрилъ Бгъ свой те людіе; не дай Бжє! зашто и азъ самъ Израилтинъ, ѿ сѣмє то Израїиновѣ, ѿ колѣно то Веніаміново.

2 Не є ѿфжрилъ Бгъ свой те людіе, който є по напредъ избралъ, или не знаете, що говори писаніе то за Іліа; каквѣ онъ се ѿжялюва на Бга заради Израїла, и говори:

3 Гди, пророцы те твой избиха, и олтары те твой раскопаха: и ѿстаняхъ самъ азъ, и искатъ да ми зѣматъ живѣтатъ.

4 Но що мѣ говори бжєственншы ѿвѣтъ; азъ самъ ѿставилъ за себє сѣдмь хіладъ мѣжы, който си не преклониха колѣна та предъ каала.

5 Така прочее и въ сегашно то време са ѿстанали нѣкои (благочестиви) по избраніе то на-благодать та (Бжїа).

6 Ако ли є по благодати, то не є ѿдѣла та: зашто (инакѣ) благодать та не кѣ была благодать. Я ако є ѿдѣла та, то не є вече благодать: понѣже (инакѣ) дѣло то не є вече дѣло.

7 Що (слѣдѣва) прочее; (єто шє): зашто Израїль не полбчи онѣвъ, што и ска-

ше: но избрани те го полбчиха: а дрѣги те ѿслѣпахъ.

8 (Каквѣто шо є писано: даде имъ Бгъ дѣхъ нечѣственъ, очи, съ който не видатъ, и оушы, съ който не чѣатъ) дори до днѣшнатъ дѣнь.

9 И Давїдъ говори: да кжде трапѣза та имъ за примка, и за лѣвъ, и за соблазнъ, за наказаніе нимъ:

10 Да имъ потемнѣатъ очи те да не видатъ: и гжр-кжтъ имъ всегдѣйскри въдѣи.

11 Пытамъ прочее: да ли са се така пресопнали, што то со вѣмъ да паднатъ; не дай Бжє! но да тѣхно то падѣніе (послѣжи) на мѣзичницы те за спасѣніе, за да се подкапатъ и они на ревность.

12 Ако ли є тѣхно то падѣніе корѣтство на свѣтжтѣ и недостѣтоко тѣхенъ корѣтство на мѣзичницы те, колко пѣвече (ше да кжде), цѣло то ниחנו ѿбрацѣніе;

13 Вамъ говоримъ на мѣзичницы те: (азъ) понѣже самъ апѣстолъ на мѣзичницы те, прославлявамъ си служѣніе то:

14 Нєгли возбѣдимъ нѣкакъ на ревность мой те єдиноплемѣнны, и спасѣмъ нѣкои ѿ нихъ.

15 Зашто, ако ѿвержѣніе то ниחנו є примирѣніе на свѣтжтѣ: шо (шє дрѣго